

Elvárások 2. fejezet

Ariana, kedd 17 j úlius 2018 - 21:25:09

2.

Az illegális bulikban az a legjobb, hogy gond nélkül kiszolgáljanak piával. Ez pár hét múlva már máshol sem lesz gond, de addig is élvezem, hogy itt ébből senki sem csinál problémát. Táncolok, minden sejtemben dühöreg a ritmus, és ilyenkor tényleg elhiszem, hogy enyém a világ.

Szokás szerint sok a megszokott arc, hamar rátalálok a mai este értelmére. Látom a szemének huncut csillogásától, hogy most sincs ellenére, ha k és Qbb együttlévozzunk. Nem elszórakodunk egymással, és tudom, hogy vele nem sikerülhet semmi félre. Már azon vagyok, hogy közelebb hajoljak hozzá, és felajánlom, hogy folytassuk máshol, de megakadok a mozdulatban, ahogy egy ismerős alak körvonalai bontakoznak ki a táncolóközül. Mi a franc?!

Mindjárt jövök – mondom az eredeti mondatom helyett, de mikor táncpartnerem követi a pillantásomat, összerándolja a szemöldökét, úgyhogy jobb híján mentegetőzök. Egy barátnőm öccse, és fogalmam sincs, mi a fenét keres itt suttogom, illetve üvöltöm a félrebe, mire int, hogy menjek csak. Ha lelép, mire visszaérek, kinyírom a kölyköt.

Te mit csinálsz itt? – kérdezem, mikor Danny észrevesz.

Amit te vágya rá. Pasizok.

Igen, az feltűnt.

Akkor miért érdekelhülyeséget?

Jogos a tíz pont. Körben érek, de nem nagyon látok senkit, aki hiányolná.

A barátaid?

Egyedül jöttem.

Furcsa a tekintete, még pár mondat után viszont már érdeks a gyanúm, hogy nem csupán alkohol kering a szervezetében.

Barát is lehet, hogy csak ennyire nem bírja. Mindig utáltam pillanatokat alátámasztani, de most sikerül. Az illegális bulikkal az a gáz, hogy sokszor azt is kapsz a mellé, amit nem kérsz. – Ki vette az italod?

Nem tudom a nevét – vonja meg a vállát. Kiveszem a kezéből a poharat, és teljesen véletlenül ki isöntöm.

Ki érdekel vele egy nagyon csúnya pillantást, de nem érdekel.

A mai kölykökben még egészen egészséges paranoia sincs – morgom nagyon bölcsen.

Mi van?

Na gyere, hazaviszlek – csóválom meg a fejem. Danny azonnal tiltakozni kezd, nem kis időmbe telik, mire sikerül kirángatnom az épületből. Előbb ányászom a zsebemből a telefont, ami nem tűnik könnyűnek, de nesze nekem feszül Qs nadrág. Hosszan kicsöng, már majdnem feladom.

Mi a bűnöt akarsz? – motyogja Lucy morcosan a telefonba. Pár óráig üzemeltetve bekapcsolva, én meg verekedjem át magam az ingerültégem. Ide nekem a nagydíjat!

Perverziómm felkelteni téged – felelem, miközben magammal húzom Dannyt.

Félperced van.

Vissza kéne csempészni az öcsédet a házba – adok végre normális választ, mivel Qtt kedves barátném elküldene a úszba. Még így is csak nyolcos nyekergést kapok.

He?

Sőt belőled az értelem állapítom meg, Lucy pedig elveszíti a maradék türelmét. Talán egyszer jobb lett volna,

ha a lényeggel kezdem?

Hajnali francsetudjamennyi van, ne szórakozz!

Akkor mondom úgy, hogy felfogd: az öcsédet épp most szedtem össze egy buliban magyar ázom, az említett meg felmordul. Le sem tagadhatnák, hogy egy család. Lucy meglepetten szíjva be a levegőbe.

Olyanban, amibe te jársz?

Aha.

Ez szarul hangzik!

De kedves vagy, hűzöm el a szívedet. Lucy ugyan nem látja, de lefogadom, hogy leveszi a hangulatomat. Segítesz?

A saját lábán nem tud járni?

De, szerencsére. Osondól viszont nem diplomázhatna. Szerintem vagy valamit keverték az italába vagy nagyon megbíja a piát, osztom meg vele a gyanút, mire Lucy elfojt egy káromkodást.

Megölöm! Merre jártok?

Tíz perc.

Nehezen tudom eltenni a mobilt, de végül csak sikerrel járok.

Nem akarok még hazamenni, szólal meg Danny. Mára úgy érzem, betelt a pohár, úgyhogy ha nem jár szíved, hálát adok önöknek, az hálás érzés.

Akkor rossz hírem van, fiam. Ez nem kívánságom.

Senkim se vagy, úgyhogy nem te mondd meg, mit csináljak! Törki be a Qle, majd megmakacsolja magát: leül a padkára, és bámul maga elé. Ez egy rohadt hosszú este lesz, úgy látom &

Veszek egy nagy lélegzetet, lassan kifújom, aztán helyet foglalok mellette, és ráér Qsen rágyújtok. Jobb ötletem nincs, egy ébél is van egy olyan sejtésem, hogy most következik a lelkiismeret. Nem nagyon foglalkozom a fogammal, de nincs sok választásom. Ha másról lenne szó, itt hagynám a fenébe, érdekelné is engem a nyomora!

Adsz egy cigit? Hallom meg Danny bátor hangját, mire felhorkantok.

Álmodj, kisfiam!

Ne gyere nekem ezzel a nagy öreg szöveggel, mert szarul áll! Kérek, hogy feltámadó bátyó hangulatomat. Morogva nyújtom felé a dobozt, Q pedig gyakorlott mozdulattal gyújt rá.

Na, elmeséled, mi bántja a kicsi szíved?

Megbántja a vállát, és duzzogva bámulja magát a betont. Hát jó, én ráérek. Csendben üldögélünk egymás mellett percekig, a cigim már rég végigég, mire megélt ösztönbeledkezni.

Apák nekem sem engedik a szívmegéztet.

Fáradtnak és letörtnek tényleg. Várom, hogy folytassa, de nem teszi.

Várható volt, választalom nagyon egy ültérző Qn. Sosem tudtam jól vigasztalni, még azokat sem, akik közel állnak hozzám. Olyanokat meg pláne nem, akikkel maximum pár szó erejéig hűlyülök néha, és egy ébél nem ismerem Qket.

Nem akarok Lucy sorsára jutni.

Ezt úgy mondom, mintha minimum csodálatos lenne az élete.

Ha egyszer az. Látom a rajzainak kétségbeesését.

Vitatkozni szeretnék vele, de nem teszem, hiszen igaz van. Lucy tényleg úgy éli meg, mintha a szabadságát vették volna el tőle. Tehetséges, mégis bedugja a fejét az irodába, mert úgy látja, hogy jónak. Elveszik tőle az alkotást, a szabad választást, és jó kis lányként hagyja ezt.

Én nem fogom engedni, hogy levágják a színeim.

Annyira elcsépeltem öltetőt, de nincs kedvem nevetni rajta. Figyelem, ahogy a tündére hajtja a fejét, és tényleg fogalmam

sincs, mit seg íthetn ék azon k ív ül, hogy meghallgatom.

Mire k ész ülsz?

Rajztan árt kereselek.

És mib Ql akarod fizetni? faggatom érdekl Qdve. Megint megvonja a v áll át.

Arra gondoltam, hogy &

Elharapja a mondatot. Bel ém f észkeli mag át a gyan ú, hogy nem leg ális utakat keres, és ez megijeszt.

Mire?

Nem mondd el Lucynek? pillant fel r ám.

Az att ól f ügg.

Tal áltam egy pasast, akinek bej önnek a fiatal fi úk.

Elhagyom az arcom! P ár pillanatig csak h ápnogni vagyok k épes, ahogy pr ób álom megem észteni a kapott inform áci ót.

Most sz órakozol velem! fakadok ki, de csak b átortalanul megr ázza a fej ét. Bocs, k öly ök, de t ényleg azt k épzelte, hogy err Ql hallgatni fogok? A n Qv éred ki is her élne, ha tudok r óla, és nem sz ólok neki!

Mag át hib áztatn á.

Elharapom a tov ábbi mondand ómat. Megfogott, és ezzel tiszt ában van, l átom az arc án. Lucy úgy érezn é, ha nem mutatn á, mennyire megviseli a nyom ás, akkor az öccs ének k önnyebb lenne. Mert az én bar átn ém ilyen fenem ód lelkis tud lenni, ha a csal ádr ól van sz ó. Na, most kell m ég egy cigi!

Elment az eszed, Daniel.

Ne h ívj m ár így! Olyan hivatalos! f örmed r ám.

Bocs.

H üly ének n ézel, ugye?

A haja m ög é b újik, a sz Qke tincsek az arc ába l ógnak. Aranyos, m ég ha kiss é felel Qtlen is. Igen, most épp haragszom r á.

Nem is kicsit. Ilyesmire akkor vetemedik az ember, ha nincs m ás lehet Qs ége.

Én most így érzem feleli bizonytalanul. T ényleg igyekszem nem kiakadni, de nem megy.

Komolyan k épes lenn é a m qv észet kedv é ért eladni a tested? k érdezem teljesen értetlen ül. J ó, mondjuk nekem k önny q, nincsenek álmaim, csak tengekek-lengek, az élet meg majd hozza, amit akar. Szar m ódszer, bel átom.

Ink ább, mint a lelkemet s óhajtja, azt án hossz ú pillanatokig csendben van, miel Qtt folytatn á. Ez ért mentem ma a buliba is.

Nem v ágom az összef ügg ést.

Tapasztalat ért v álaszolja, de m ég mindig nem esik le, hogy mi az istenr Ql besz él.

M ég mindig nem értem.

Istenem, de s öt ét vagy! fakad ki, ezzel viszont csak annyit ér el, hogy t ényleg elfogy a marad ék t ürelmem. M ég kap k ét perc lelkiz ést, ut ána h úzok a pics ába.

Akkor vil ágos íts fel, esengve k érlek.

Nincs mit ny újtanom motyogja maga el é. Elfordul, v életlen ül sem n éz r ám, nekem pedig kezd derengeni, mi is a probl éma gy ökere. Be is v álik a meg érz ésem. Úgy értem, az összes tapasztalom a cs ókol óz áson k ív ül n émi k ézimunka.

M ég sz qz vagy ny ög öm ki. Nem hiszem el a sr ácot! És ilyeneken fil ózol?! Baszki, neked elmentek otthonról!

H át ez az vonja meg a v áll át. M ár épp r ák érezn ék, hogy most épp mire gondol, amikor folytatja. M ármint & akartam valami értelmes els Qt, de &

Azt rossz helyen kerested.

Nem mondtam, hogy feltétlen ül romantikusan pillant rá olyan arccal, mintha tényleg semmit nem értene ki a világból. Megcsóválom a fejemet. Mégis mit kezdjek ezzel a sráccal?

Jesszus, Danny! Legalább alpból meleg vagy, vagy csak az ért &

Akkor n'Qi tanárt kerestem volna, nem gondolod?

Ott a pont.

Hallgatunk. Lászan jár az agyam, hogy mégis hogyan végzem ki magam ebben a helyzetben, mert jelenleg több pont egyaránt problémás. Először is, Danny valami hatalmas baromságot kezd el követni, és bár részben, hangsúlyozom, részben értem a motivációját, attól még valahogy le kellene beszélnem erről az ötletéről. Mert rossz. Tizenhét évesen ilyen ökörséget ne akarjon már elkövetni, pláne ne úgy, hogy én tudok róla, és akár meg is akadályozhatnám. Na, itt lép életben a második gond. Ha én ugyanis tudok erről, és vagy nem szólok Lucynek, vagy nem akadályozom meg, elveszíttem a legjobb barátom. Lucy ugyanis soha a büdös életben nem bocsátana meg nekem. Na, most légy okos, Ed.

Le akarsz róla dumálni, ugye?

Vég az eszed.

Ha megígérem, hogy átgondolom, befejezed a pánikolást? Rossz nézni az arcod.

Pedig szép vagyok poénkodom, bár annyira nem vagyok hangulatban. Danny viszont veszi a lapot, rákontraáz:

És ráadásul szerény.

Pláne.

Felkelek a padkáról, és Danny ugyan így tesz. A legféltelmesebb, hogy az előbb szíjózannak tényleg, most mégsem bír egyenesen menni. Amikor viszont kuncogni is elkezd, végleg megrémít.

Mi ilyen vicces?

Hogy pont neked meséltem el a tervemet.

És azon mi ért röhögsz? Kérdelem kissé félve. Danny rám pillant, aztán újra az út felé fordul.

Mert ha volt is esélyem nálad, épp kidobtam az ablakon. Szánalmas vagyok.

Baszki! Ha még egyszer besokkol ma, végleg leáll a szívem.

Micsoda szerelmi vallomás! Sőt, hajtok fel színpadiasan, hogy oldjam a feszültséget. Danny megtorpan.

Azért ne bízd el magad mosolyog hátra, és tovább is indul. Rejtély a srác. Néha megfejtém, néha meg legszívesebben messzire elkerülném. Kideríti ezt?

Lucy az ajtóban toporogva vár minket.

Tíz perc, mi?

Megálltunk lelkizni válaszolom gondolkodás nélkül, Lucy szemöldöke viszont ráötlön magasra szalad.

Ez komoly?

Eskü!

És mi volt a téma?

Danny rám néz. A tekintet énekshelye van, kijózanodom tőle. Fene.

Kérdezd az illetéket, nekem lakat a számon! Táromszét a karom, mire Lucy megcsóválja a fejét, Danny pedig megönnyebbül. Megfogom szívn.

Téged beszéltünk ki vigyorgja elmagát a kis szemét.

Sejtettem! Sőt, hajtok fel Lucy, de tudom én, hogy nem veszi komolyan. Ahogy azzal is tisztában vagyok, hogy úgyis faggatni fog.

Na, én léptem válltok inkább témat. Jöttök nekem a mai esteért teszem hozzá.

Ó, te szegény. Csak nem egyedül öltesz egy éjszakát a háromszázhatvanötbeli? Cukkol Lucy, mire azt

sz ínelem, hogy megs ért Qdtem.

Ezt úgy mondod, mintha valami szexg ép lenn ék.

Hozz ám k épest v ágia r á r öh ögve. Feladom, és elmosolyodom. Danny, lefekv és! Te meg gyere velem bag ózni, ha m ár felvert él legszebb álmomból.

Amiben te voltál a szexg ép?

Mes éljek?

Jesszusom, ne! reag álom le, Lucy meg kuncogni kezd. A kert felé vesszük az irányt, mikor meghallom Danny hangját.

Kösz a beszédet és &

Sz ívesen nézek hátra, de az arckifejezését Ql összeugrik a gyomrom. Jobb lenne, ha mégis megpróbálnám meggyőzni, hogy marhaságra kényszerül. Persze lehet, hogy csak szórakozott, vagy tényleg csak a végén Q elkeseredés mondata velem. Ki kell derítenem. Ha van kedved, ezt átbeszélhetünk máskor.

Bólint, én meg legszívesebben beleverném a fejemet az ajtófalába. Mibe keverem magam?!

Mire kiérek a kertbe, Lucy már nagyban füstöl. Rágyújtok, és várok. Nem bírja sokáig, faggatni kezd, de nem mondok semmit.

Szerelmet vallott, vagy mi? Kérdi, mikor belátja, hogy úgysem húz ki belőlem semmit. Megvonom a vállam.

Fogjuk rá.

Tudtam!

Nincs kedvem belemenni a játékba. Valahogy nem vagyok poénkodós hangulatban, mostanában már sokadikára. Elnyomom a cigim.

Jó neked.

Lucy meglepetten kapja felém a pillantását. Úgy tűnik, nem erre számított. Mondjuk nem csodálom, mert sosem hagyok ki egy alkalmat sem, hogy hűlyüljünk. De most nem. Nem megy &

De komoly vagy! Állapítja meg. Oldalra mozdulok, a gerendának támasztom a hátamat.

Tudod, mi az igazi baj? Belül is komolyodom.

Még a végén felneveztél? Mosolyodik el.

Én is ettől fájok.

Végre nevetünk. Jobb híján, mert az könnyebb.

Ugye szólnál, ha bajban lenne?

Bólintok, mert ezt várja tőlem. Közben eltekintek, hogy holnap átölesek, és megmosom a drága öcsikéje fejét.

Ennyivel mindenki épp tartozom barátoknak.

Annnyira elávolodott tőlem az utóbbi időben.

Kamaszválaszolom, de Lucy nem elégzik meg ennyivel.

Nem csak amiatt. Mintha szándékosan zavarózna el tőlem panaszolja, én meg csak ismételnem tudom magam.

Kamasz.

Nem mindenre ez a magyar ázat.

Dehogynem. Tülszólásod felelem, mire felhúzza az orrát.

Kösz, hogy érdekelnek a gondjaim.

Érdekel. Azzal nem valószínű, hogy nem figyelek rád vagy ilyenek szólnak rád. Maga elé mered, hintáztatja a lelógó lábát. Kibontja a haját, idegesen végigszánt benne az ujjával.

Sajnálom, kényszerbocsánatot, pedig felesleges. Aggódok érte.

Ha hibákat akar elkövetni, meg fogja tenni magyar ázom, bár nem hinném, hogy megnyugtató vagyok. Ahhoz azt kellene hazudnom neki, hogy minden rózsaszín és csillámporos lesz. Annyit tehetsz, hogy mikor kéri, mellette állsz.

J ézusom, Ed! n éz r ám Lucy megr ök öny ödve. Kezdek att ól f élni, hogy kicser élte az uf ók!

Áh, biztos valami v írus! legyintek. Holnapra kialszom.

Pszint én rem élem!

Elk ősz ön ök, meg ölelem, és hazamegyek. Holnapra el Q állok valami értelmes ötlettel Danny észhez t ér ít és ére.

Azt án megl átjuk &

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)